

مرموز مثل «رامین رضاییان» او فوتبالیست موفقی است؟

بارها کریس رونالدو را درون زمین آزار داد و اجازه هنرنمایی را از بهترین بازیکن دنیا گرفت. در دیدار با اسپانیا نیز با وجود اینکه گل بخودی بدی به بیرانوند زد اما در مجموع تحسین کارشناسان را برانگیخت. بعد از سه مسابقه تیم ملی، انتظار می‌رفت پیشنهادهای خوبی به رامین رضاییان برسد اما سبک دفاعی تیم ملی و عدم مشارکت رامین در خط حمله در این مسابقات (البته بنا به تصمیمات کادر فنی) باعث شد تا تقریباً هیچ تیم متوسطی در اروپا نیز به رامین پیشنهادی ندهد تا در کمال شگفتی او راهی لیگ ستارگان قطر و تیم ضعیف الشحانیه شود! الشحانیه تیمی است که یک سال در میان در لیگ یک و ستارگان قطر حضور دارد. رامین از تجربه حضور در جام جهانی به قطر رفت تا فوتبالش را در سن ۲۹ سالگی ادامه دهد؛ چالش جدید باز هم در تیمی که برای بقا می‌جنگید. فصل تازه فوتبال رامین با گلزنی‌های پیاپی برای تیمش آغاز شد. او نیمی از گل‌های الشحانیه را زد و با زدن ۱۳ گل زده رتبه دوم برترین گلزنان لیگ را به خود اختصاص داد اما در نهایت الشحانیه به دسته پایین‌تر سقوط کرد تا تأثیرگذاری فوق‌العاده رضاییان برای تیمش آنطور که باید مثمر ثمر نباشد.

بازگشت رامین به اصل خویش!...

با بازیکنان تیم ملی و نزدیکان رامین رضاییان که هم‌صحبت شوید، یک صفت مشترک را به رامین اختصاص می‌دهند: «جاه‌طلب و بلندپرواز». اینستاگرام رامین رضاییان هم مؤید این موضوع است که او دوست دارد همیشه بهترین باشد. این بار اما با عملکرد خوب رامین در الشحانیه یک پیشنهاد کم‌نظیر به او رسید که حتی اگر خودش هم می‌خواست نمی‌توانست تصمیم اشتباه دیگری را بگیرد.

الدحیل قطر قهرمان لیگ این کشور و از تیم‌هایی که در چند سال اخیر با سرمایه‌گذاری عجیب جزو مدعیان قهرمانی در لیگ قهرمانان آسیا نیز هست رامین رضاییان را به خدمت گرفت تا او اولین بازیکن ایرانی تاریخ این باشگاه لقب بگیرد. حالا الدحیل می‌تواند بگوید دومین گلزن برتر لیگ و همینطور مدافع تیم ملی ایران را به خدمت گرفته؛ بازی دو سر برد برای این باشگاه و رامین رضاییان که حالا بعد از ۵ سال توانسته در تیمی بازی کند که مدعی اصلی عنوان قهرمانی است. موفقیت رامین بعد از ۵ سال با یک انتقال خوب می‌تواند سرنوشت فوتبالی او را در ۳۰ سالگی تغییر دهد؛ جالب اینکه او کمتر از ۳ هفته دیگر باید مقابل پرسپولیس قرار بگیرد که آخرین تیم او طی ۵ سال اخیر بوده که برای قهرمانی می‌جنگید.

هوادر آنجنانی که روی سکو به تیم و بازیکنان هیجان و انرژی تزریق کند. رامین اما خیلی زود متوجه شرایط نابه‌سامان کشور ترکیه (در روزهای کودتایی) و همچنین عدم کیفیت باشگاه ریزه‌اسپور شد و با پرداخت غرامت ناشی از فسخ یکطرفه بار دیگر به ایران برگشت. علی پروین و سایر پیشکسوت‌ها واسطه شدند تا رامین بار دیگر پیراهن پرسپولیس را بر تن کند. برانکو اما دیگر آن اعتماد همیشگی را به بازیکنش نداشت اما پذیرفت که به تیمش برگردد. شش، هفت هفته زمان برد تا رامین بار دیگر آرام آرام به ترکیب ثابت برگردد اما باز هم یک حرکت اشتباه او را از ترکیب ثابتی که با تمرینات مستمر به دست آورده بود، دور کرد. رامین رضاییان پیش از دیدار پرسپولیس با ذوب‌آهن در جام حذفی به یکباره اعلام کرد دچار مصدومیت شده و نمی‌تواند سرخ‌پوشان را در این مسابقه همراهی کند. او بلافاصله به تمرین تیم ملی رفت و بدون مشکل تمرین کرد. دکتر حقیقت، پزشک تیم فوتبال پرسپولیس نیز تأیید کرد که رامین مصدومیتی نداشته و بدون دلیل موجه از سفر به اصفهان سر باز زد. در اردوی امارات برای حضور پرسپولیس در لیگ قهرمانان آسیا نیز رضاییان با برانکو دچار درگیری لفظی شد و با اعتراض به نیمکت‌نشینی، تیر خلاص را برای اخراج از پرسپولیس به خودش زد! رامین دیگر جایگاهی در پرسپولیس نداشت و تا پایان فصل بدون تیم بود و به صورت انفرادی در زمین شماره دو ورزشگاه آزادی تمرین کرد.

حضور در بلژیک؛ تیمی که برای بقا می‌جنگید

رامین که دیگر مطمئن شده بود این بار نظر برانکو نسبت به او برنمی‌گردد و پل‌های پشت سرش را نیز خراب کرده، در نهایت توانست برای فصل بعد به تیم اوستنده از تیم‌های قرن‌نشین لیگ بلژیک برود. هم اینکه نظر کارلوس کی‌روش را مبنی بر حضور بازیکن ایرانی در فوتبال اروپا جلب کرده و هم اینکه از نظر ذهنی برای خودش رضایتبخش بود که سرانجام فوتبال خارج از ایران را لمس کرده است. حضور او در بلژیک اما آنطور که تصورش را می‌کرد موفقیت‌آمیز نبود. دوران دو ساله مدافع تیم ملی ایران در اوستنده، فقط ۱۶ مسابقه و زدن یک گل برای تیمش بود.

وقتی رامین قدر درخشش در جام جهانی را ندانست!

جام جهانی ۲۰۱۸ روسیه فرا رسید و رامین رضاییان مدافع محبوب کارلوس کی‌روش طبق انتظار به عنوان مدافع راست تیم ملی وارد زمین شد. او در دیدار با اسپانیا و بخصوص پرتغال عملکرد قابل قبولی از خود به نمایش گذاشت و

سپهر خرمی
Sepehr Khorrami

«تلاش رامین رضاییان برای بقا در لیگ ستارگان قطر». «اخراج رامین از پرسپولیس». «ادامه نیمکت‌نشینی رضاییان در لیگ بلژیک». از این دست اخبار طی دو سه فصل اخیر بارها درخصوص مدافع تیم ملی ایران منتشر شد و البته در تناقض با کیفیت فنی بازیکنی بود که هر بار در زمین مسابقه حضور داشت با عملکرد قابل قبول خود، تمجید کارشناسان را در بر داشت. او اما هر بار در بزرگراه با انتخاب اشتباه، مسیر فوتبالی خود را به طور عجیبی تغییر می‌داد؛ این بار اما با عقد قرارداد دو ساله با باشگاه الدحیل همان رامینی شد که به فوتبال ایران معرفی شد.

اما بد نیست از عرش به فرش دوران ورزشی رامین رضاییان بررسی شود تا ببینیم او چطور بعد از ۵ فصل توانست به تیمی ملحق شود که حالا یکی از مدعیان اصلی قهرمانی در لیگ قهرمانان آسیا و همچنین برترین تیم لیگ ستارگان قطر است.

درخشش در پرسپولیس، محبوبیت روی سکو تا اخراج توسط برانکو

از همان روزی که در لیگ چهاردهم با پیراهن زرد رنگ راه‌آهن خوش درخشید و نام خود را به عنوان گلزن‌ترین مدافع لیگ برتر بر سر زبان‌ها انداخت، مشخص بود که هدف بزرگتری از حضور در تیم قهر جدولی دارد. در لیگ پانزدهم چشمان برانکو او را گرفت و خیلی زود علی‌اکبر طاهری با رامین رضاییان قرارداد دو ساله‌ای را به امضا رساند تا خیال هواداران از بابت این پست راحت شود. بازیکنی کلاسیک، دونده و کوشا در خط حمله به جمع سرخ‌ها آمده بود. رامین در همان بدو ورود توانست حسین ماهینی را نیمکت‌نشین کند و با درخشش در دیدارهای سرخ‌پوشان محبوب سکوها شد. مهارت در ضربات ایستگاهی، چیزی بود که او را از سایر بازیکنان ایرانی متمایز می‌کرد. عطش گلزنی او که بازیکن خط دفاعی هم بود که اظهر من الشمس بود.

رامین اما نتوانست از حضور در پرسپولیس که کانون توجهات بود به خوبی بهره‌برد. اشتباه پشت اشتباه؛ برانکو را نسبت به خودش بدبین کرد. حضور در سفره‌خانه معروف باعث شد تا به همراه مهدی طارمی در پایان لیگ پانزدهم قراردادش را به صورت یکطرفه فسخ کند و راهی ترکیه شود؛ آن هم چه تیمی؟ ریزه‌اسپور که نه شرایط مالی خوبی داشت و نه جایگاه قابل قبولی در ترکیه و نه